

De muziek blijft in café Koster

Uitbater Willem Koster houdt café Koster voor gezien. Behalve op vrijdag en zondag. Dan blijft hij in 'zijn' café, voor de muziek.

MARIJKE BROUWER

GRONINGEN Nog even en muziekcafé Koster in het Hoogstraatje verandert van uitbater en zodoende van naam. Laatste ronde voor cafébaas Willem Koster (61), al kan hij het niet laten om twee dagen per week in 'zijn' café te blijven doen wat hij het liefste doet: de muziekprogrammering. Op vrijdag en zondag - als de bands die hij heeft geboekt er staan te spelen - blijft hij er ook schenken.

Hij houdt van zijn café, dat hij liefdevol een dorpscafé middenin de binnenstad noemt, omdat Jan en alleman er aanschuift, van student tot zestigplusser en alles daar tussenin. En muzikliefhebbers, want Willem Koster ademt muziek.

Altijd al. Als jongen van acht jaar in het Drentse Hollandscheveld vergroeit hij met zijn transistorradio. Hij vindt er radio London, Luxemburg, Veronica, ontdekt The Beatles en The Stones, brult mee met *She loves me yeahyeahyeah*. Hij draait plaatjes in de jeugdsoos van Hoogeveen waar Joost de Draaier hem opmerkt. Want Koster heeft als jonge jongen al een karakteristiek donker stemgeluid waarmee hij moeiteloos de plaatjes aan elkaar praat. „Ik ben een ouderwetse DJ, zo een die het spul aan elkaar praat en de zaal op z'n kop zet.”

Met koffers vol lp's („Eentje met nieuw werk, een met verzoeknummers en een met lp's om de zaal plat te krijgen”) trekt hij het land door waar hij menige nacht tot een onvergetelijke maakt. Nu nog is hij geregeld DJ, veelal op bruiloften, soms op een reünie. „Dan hebben die

Willem Koster zwaait af als kastelein. FOTO DUNCAN WIJTING

'Het DJ'en loopt als een rode draad door mijn leven'

mensen elkaar ontmoet in een discotheek, op een avond dat ik draaide. En dan nu, zoveel jaar later, kom ik opnieuw. Het DJ'en loopt als een rode draad door mijn leven.”

Koster zit even op de Pedagogische Academie, maar stopt daarmee als hij een platenzaak in Dedemsvaart krijgt aangeboden. Tien jaar later, als hij het platteland wel gezien heeft, verkast hij naar Groningen waar hij tien jaar bedrijfsleider is van Base op de Grote Markt, een zaak waar kleding en muziek wordt verkocht. Daarna werkt hij nog een paar jaar in café De Keizer en dan, vindt hij, is het tijd voor zijn eigen zaak waar hij muziek kan laten klinken waarvan hij houdt.

Het pand waar The Duke zat, de

eerste gaydisco van de stad, staat dan al leeg. Nog even zit De Pianobar erin en daarna maakt Koster er zijn café van, waar hij blues, funk en jazz draait en waar tal van bands uit de stad en ver daarbuiten live optreden. „Gitarist Joe Bonamassa heeft hier gestaan, maar ook de Groningse hardrockers van Jurassic Park. Ik probeer altijd vrij veel.”

Dat proberen blijft hij doen, omdat de muziek altijd blijft. „Tegenwoordig wordt er weer mooie nieuwe soul gemaakt”, zegt hij verheugd, omdat hij graag een tegenwicht ziet tegen de storm aan techno en elektronische muziek. Rest de vraag waarom hij het café toch van de hand doet. Hij is de lange dagen en nachten zat.

Vrienden van Koster hebben *Good-bye, Willem* georganiseerd, een muzikaal afscheidsfeest dat vanavond om 20 uur begint.